

slutter, var det alligevel ønskeligt at faa et Svar paa dette.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Kragh ved fra mange overfor ham sympatiske Udtalelser fra min Side, at det er mig en særlig Nydelse altid at debattere Problemerne netop med ham. Jeg maa dog sige, at af Hensyn til det høje Ting maa jeg søge at bekæmpe min Tilbøjelighed i den Henseende. Og jeg vil i øvrigt sige, at jeg har i Aften saa meget lettere ved det, som det ærede Medlem Hr. Kraghs Bemærkning nærmest gav det Indtryk, at han ikke havde overværet Forhandlingerne her i Dag. At de alligevel maatte fremsættes, er sikkert Følgen af en indre Nødvendighed, der ikke kan virke overraskende paa nogen her i Tinget. Det ærede Medlem siger f. Eks., at naar Kommunerne faar det samme efter Nødhjælpsloven som efter det foreliggende Lovforslag, maa man logisk slutte deraf, at dette Forslag er overflødig. Men hvis det ærede Medlem havde fulgt Forhandlingerne, vilde han vide, at dette Forslag er nødvendigt af Hensyn til de Arbejder, som alle indenfor Arbejdsudvalget var enige om ikke faldt indenfor Begrebet Nødhjælpsarbejder. Det ærede Medlem forsøgte at opstille en Uoverensstemmelse imellem en Artikel, som har staaet i „Politiken“, og mine Udtalelser her i Dag. Disse Bemærkninger gjorde nærmest Indtryk af, at det ærede Medlem ikke har læst Artiklen helt igennem. Det ærede Medlem sagde, at der stod, det kunde ikke være særlig ønskværdigt for det socialdemokratiske Ministerium at lovgive om Arbejde, hvorved Lønnen blev slaaet ned. Nej, det kan det sikkert ikke være, det er ikke særlig ønskværdigt for nogen Regering; det bør det i hvert Fald ikke være. Men det ærede Medlem vilde, bortset fra Cirkulæret af 26. August, hvori Socialministeren henviser Kommunerne til Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder, til Overflod i Dag have faaet at vide af den socialdemokratiske Socialminister, at han, hvis dette Lovforslag ikke blev vedtaget, vilde animere til Nødhjælpsarbejders Igangsættelse, og hvis det blev vedtaget, saa vilde Nødhjælpsarbejder kunne foregaa sideløbende med det Arbejde, her er Tale om.

Naar denne Uoverensstemmelse mel-

lem mine Udtalelser og den nævnte Artikel søges bevist af det ærede Medlem derved, at jeg nu er rede til at tilraade dette Forslags Vedtagelse her i Tinget i Modsætning til, hvad der stod i den Artikel i Bladet, som det ærede Medlem jo opfatter helt galt, vil jeg dertil sige, at den paagældende Artikel siger, at det er et nyttigt Forslag, og et Forslag, som Bladet „Politiken“ i øvrigt hele Tiden har støttet.

Kragh: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard tager fejl. Jeg har netop udtrykkelig gjort opmærksom paa, at „Politiken“ konkluderer derhen, at dette Lovforslag bør gennemføres til Trods for, at Præmisserne alle taler i modsat Retning, men at man for at naa til denne Konklusion har haft Brug for den fejlagtige Opfattelse af Nødhjælpsarbejde, som har fundet sit Udtryk i denne Artikel (*Dahlgaard*: Saa er det heller ikke en Modsætning). Der er en Modsætning mellem denne Artikel og det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Optræden, som jo er Udtryk for en fuldkommen slavisk Trasken i Hælene paa Socialdemokratiet i denne Sag, hvilket Artiklen selvsagt ikke indlader sig paa.

Den højtærede Minister har jo gjort en vidunderlig Opfindelse. Han har opfundet en Metode, hvorefter man kan stifte Laan uden at forøge sin Gæld, selv naar man ikke afbetaler paa den forud stiftede Gæld. Denne Opfindelse vil, hvis den staaar sin Prøve, gøre den højtærede Socialminister overordentlig kvalificeret til en kommende Finansministerpost. Det synes, som om den højtærede Socialminister er det Finansgeni, vi hidtil har savnet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller følte Trang til at besvare et Spørgsmaal, som jeg har stillet til de Radikale. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at hvis jeg ønsker en Besvarelse af ham, saa retter jeg et Spørgsmaal til ham, men hans Besvarelser af Spørgsmaal, som ikke er rettet til ham, og som angaar Forhold, han ikke kan have nogen sikker Viden om, interesserer mig ikke. Derimod vilde det interessere mig i ulige højere Grad, hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde været i Stand til at svare paa det stillede Spørgsmaal. Men nu faar vi jo at se, naar vi igen kommer til Finanslovdebatten, og